

मीठे बच्चे – जसरी बाबाको पारट हो सबै को कल्याण गर्ने , तयसतै बाबा समान कल्याणकारी बन , आफ्नो र अरूको कल्याण गर ।”

परश्च:- बच्चाहरूको कुन एउटा विशेषता देखेर बापदादा धेरै खुसी हुनुहुन्छ?

उत्तर:- गरिब बच्चाको बाबाको यज्जमा ८ आना, एक रूपैया पठाउँछन्। भन्छन्- यसको सट्टामा मलाई महल दिनहोस्। बाबा भन्छन्- प्यारा बच्चाहरू! यो एक रूपैया पनि शिवबाबाको खजानामा जम्मा भयो। तिमिलाई २१ जनमको लागि महल मिलेछ। सुदामाको उदाहरण छ नि। विना कौडी खर्च तिमि बच्चाहरूलाई विश्वको बादशाही मिलेछ। बाबा गरिब बच्चाको यो विशेषतालाई देखेर धेरै खुसी हुनुहुन्छ।

गीत:- तिमहै पाके हमने

ओम् शान्ति। मीठा-बच्चाहरूले बुझ्नेका छन्- बाबाबाट अहिले बेहदको वरसा लिइरहेका छौं। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा हजुरको श्रीमत् अनुसार हामीले हजुरबाट फेरि बेहदको वरसा पाइरहेका छौं। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ। जानेका छन्- सुखधामको वरसा हामीले कल्प-कल्प पाइरहनछौं। कल्प-कल्प ८४ जनम त लिनपरेछ। अवश्य हामीले बेहदका बाबाद्वारा २१ जनमको वरसा पाउँछौं, फेरि बिसतारै-बिसतारै गुमाउँछौं। बाबाले समझाउनु भएको छ यो अनादि बनिबनाउ खेल हो। तिमि बच्चाहरूको खातिर भइरहनछ। यो पनि जानेका छौं- ड्रामामा सुख धेरै छ। पछि आएर रावणद्वारा दुःख पाउँछौं। अहिले तिमि थोरै छौं, पछि गएर धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ। मनुष्यबाट देवता बनन्छन्-अवश्य। दिलमा समझनन्छन्- हामीले कल्प-कल्प बाबाबाट वरसा पाउँछौं। जो-जो आएर ज्ञान लिनन्छन् उनीहरूले समझनन्छन्- अहिले ज्ञानसागर बाबाद्वारा सृष्टिको आदि-मध्य-अनन्तको ज्ञान पाएका छौं। बाबा नै ज्ञानका सागर, पतितलाई पावन बनाउने वाला हुनुहुन्छ अर्थात् मुक्ति-जीवनमुक्तिमा लै जाने वाला हुनुहुन्छ। यो पनि तिमिले अहिले जानेका छौं। गुरुत धेरै लै बनाएका छन् नि। आखिरमा गुरुहरूलाई पनि छोडेर, आएर ज्ञान लिनन्छन्। तिमिलाई पनि अहिले यो ज्ञान मिलेको छ। जानेका छौं- यो भन्दा पहिला अज्ञानी थियौं। सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ? शिवबाबा, ब्रह्मा, विष्णु, शंकर को हुन्? यो केही पनि जानेका थिएनौं। अब थाहा भयो- हामी विश्वको मालिक थियौं तयसैले तिम्रो बुद्धिमा धेरै राम्रो नशा चढिरहेको हुनुपर्छ। बाबालाई र सृष्टि चक्रलाई याद गरिरहनपरेछ। बाबा र वरसा। बाबाले बताउनु हुन्छ- यो भन्दा पहिला तिमिले केही पनि जानेका थिएनौं। न बाबालाई, न उहाँका रचनालाई जानेका थियौं। सारा स-सारा मनुष्यले न त बाबालाई न त रचनाको आदि, मध्य, अनन्तलाई जानेका छन्। अहिले तिमि शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौं। बाबाले सबै बच्चाहरूसँग कुरा गरिरहनपरेको छ। कति बच्चाहरू छन्। सेन्टर कति छन्। सेन्टर त अझै खुलन्छन्। बाबा समझाउनु हुन्छ- पहिला तिमिले केही पनि जानेका थिएनौं। अब नमबरवार पुरुषार्थ अनुसार जानिसकेका छौं। यो पनि जानेका छौं- अहिले हामी बाबाद्वारा पतितबाट पावन बनिरहेका छौं। अरूले त पुकारिरहनन्छन् तिमि हौ गुप्त। ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी भन्छन्-तर बुझ्नेका छैनन्- यिनलाई पढाउने वाला को हुनुहुन्छ? शास्त्रमा कतै लेखिएको छैन। उही गीताका भगवान शिवले आएर बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउनु भएको छ। यो तिम्रो बुद्धिमा आउँछ नि। गीता पनि तिमिले पढेका छौं। यो पनि अहिले बुझ्नेका छौं- ज्ञानमार्ग बिल्कुल अलग हो। विद्वत् मण्डलीबाट जसले शास्त्र आदि पढेर उपाधि लिनन्छन्, ती सबै भक्तिमार्गका शास्त्र हुन्। यो ज्ञान उनीहरूमा छैन। यो रचनाको आदि, मध्य, अनन्तको ज्ञान त बाबा नै आएर दिनुहुन्छ। बाबा आएर तिम्रो बुद्धिको ताला खोल्नु भएको छ।

तिमिले जानेका छौं- पहिला हामी के थियौं, अहिले के बनेका छौं! बुद्धिमा सारा चक्र आएको छ। सुरुमा कहाँ जानेका थियौं र। दिन-प्रतिदिन ज्ञानको तेस्रो नेत्र राम्रोसँग खुलदै जान्छ।

यो पनि कसैलाई थाहा छैन- भगवान कहिले आउनु भयो? उहाँ को हुनुहुन्थ्यो, जसले आएर गीताको ज्ञान सुनाउनु भयो? तिमी बच्चाहरूले अहिले जानेका छौ। बुद्धिमा सारा चक्रको ज्ञान छ। कहिले बाट हामीले हार खान्छौ र कसरी वाममार्गमा जान्छौ? कसरी सिँढी झर्छौ? चित्रमा यो कति सहज समझाइएको छ। ८४ जनमको सिँढी हो। कसरी झर्छौ फेरि चढ्छौ? पतित-पावन को हुनुहुन्छ? पतित कसले बनायो? यो तिमीले अहिले जानेका छौ। उनीहरूले केवल पतित-पावन भनेर गायन गरिरहन्छन्। यो कहाँ जानेका छन् र- रावण राज्य कहिले बाट सुरु हुन्छ? पतित कहिले बाट बन्यो? यो ज्ञान हो नै आदि सनातन देवी-देवता धरमावलम्बीको लागि। बाबा भनिरहन्छ- मैले नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गरेको थिएँ। यो विश्वको इतिहास-भूगोल बाबा सिवाय कसैले समझाउन सक्दैन। तिम्रो लागि त कथा जस्तै छ। कसरी राज्य पाउँछौ? कसरी गुमाउँछौ? त्यो इतिहास-भूगोल हामी पढ्छौ। यो हो बेहदको कुरा। हामीले ८४ को चक्र कसरी लगाउँछौ? हामी विश्वको मालिक थियौ फेरि रावणले राज्य खोस्यो, यो ज्ञान बाबाले दिनुभएको हो। मनुष्यले दशैं आदि चाड मनाउँछन् तर केही पनि ज्ञान छैन। जसरी तिमीलाई यो ज्ञान थिएन, अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ त्यसैले तिमी खुसीमा रहन्छौ। ज्ञानले खुसी दिनछ। बेहदको ज्ञान बुद्धिमा छ। बाबाले तिम्रो झोली भरिरहनुभएको छ। भन्छन् पनि- झोली भरिदिनहोस्। कसलाई भन्छन्? साधु-सन्त आदिलाई भनिदैन। भोलानाथ शिवलाई भनिन्छ, उहाँसँग भीख माग्नछन्। तिम्रो त अब खुसीको सीमा छैन। तिमीलाई धेरै खुसी हुनुपर्छ। बुद्धिमा कति ज्ञान आइसकेको छ। बेहदका बाबाबाट बेहदको वरसा मिलेको छ। त्यसैले अब आफ्नो र अरूको पनि कल्याण गर्नु छ। सबैको कल्याण गर्नु छ। पहिला त आफ्नो र अरूको अकल्याण नै गर्थ्यौ किनभने आसुरी मत थियो। अहिले तिमी श्रीमत्तमा छौ त्यसैले आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ। तिम्रो दिल हुन्छ- यो बेहदको पढाइ सबैले पढ्नु, सेवा केन्द्रहरू खुल्दै जाऊन्। भन्छन्- बाबा परदरशनी लगाइदिनहोस्, प्रोजेक्टर दिनहोस् हामी सेन्टर खोल्छौ। हामीलाई जुन ज्ञान मिलेको छ, जसबाट बेहदको खुसीको पारा चढेको छ त्यो अरूलाई पनि अनुभव गराऔं। ड्रामा अनुसार यो पनि पुरुषार्थ चलि रहन्छ। बाबा आउनु भएको छ विश्वलाई फेरि स्वर्ग बनाउन। तिमीले जानेका छौ- पहिला हामी नरकवासी थियौ, अब स्वर्गवासी बनिरहेका छौ। यो चक्र तिम्रो बुद्धिमा सदैव घुमिरहनु पर्छ, जसबाट सदैव तिमी खुसीमा रहन सक्छौ। अरूलाई समझाउने पनि नशा रहोस्। हामीले बाबाबाट ज्ञान लिइरहेका छौ। तिम्रा अरू भाइ-बहिनी जसले जानेका छैनन्, उनीहरूलाई पनि मार्ग देखाउनु तिम्रो धर्म हो। जसरी बाबाको पारट हो सबैको कल्याण गर्नु। त्यस्तै हाम्रो पनि पारट हो, सबैको कल्याणकारी बन्न। बाबाले कल्याणकारी बनाउनु भएको छ त्यसैले आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ, अरूको पनि गर्नु छ। बाबा भनिरहन्छ- तिमी फलानो सेन्टरमा जाऊ, गएर सेवा गर। एकै ठाउँमा बसेर सेवा गर्नु छैन। जो जति होसियार हुन्छ त्यति उसलाई सोख हुन्छ- गएर मैले सेवा गरूँ, फलानो नयाँ सेन्टर खुलेको छ। यो त तिमीले जान्दछौ- को-को सेवाधारी छन्? को-को आज्ञाकारी, वफादार, हुकुम मान्ने फरमानबरदार छन्? अज्ञानकालमा पनि कपूत बच्चासँग पिता नाराज हुन्छन्। यहाँ त बेहदका बाबा भनिरहन्छ- मैले बिल्कुलै साधारण रीतिले समझाउँछु, यसमा डराउने कुनै कुरा छैन। जसले गर्छ उसले पाउँछ। श्राप दिने वा नाराज हुने कुरा छैन। बाबा समझाउनु हुन्छ- किन राम्रो सेवा गरेर आफ्नो पनि र अरूको पनि कल्याण नगर्ने? जति जसले धेरैको कल्याण गर्छ त्यति नै बाबा खुसी हुनुहुन्छ। बगैँचामा बाबाले देखिरहन्छ- यो फूल कति राम्रो छ। यो सारा बगैँचा हो। बगैँचालाई हेर्नको लागि भन्छन्- बाबा मैले सेन्टरको चक्र लगाऊँ! कस्तो-कस्तो फूल छन्! कसरी सेवा गरिरहेका छन्! गयो भने थाहा हुन्छ। कसरी खुसीमा नाचिरहन्छन्। बाबालाई पनि आएर भन्ने गर्थे- बाबा फलानालाई मैले यसरी समझाएँ। आज आफ्नो पतिलाई, भाइलाई लिएर आएको छु। समझाउँछु- बाबा आउनु भएको छ, उहाँले कसरी हीरा जस्तो जीवन बनाउनु हुन्छ। सुनेपछि चाहन्छन्- हामीले पनि हेरौं। जब बच्चाहरूमा उमंग आउँछ, अनि लिएर आउँछन्। विश्वको इतिहास-भूगोललाई बुझ्नुपर्छ। तिमीले जज गर्न सक्छौ- भारत सारा विश्वको मालिक थियो। अहिले त कस्तो हालत छ। सत्ययुग-त्रेतायुगमा कति सुख थियो। अब फेरि बाबाले विश्वको मालिक बनाउँदै हुनुहुन्छ। यो पनि जानेका छौ- दुनियाँमा पछि गएर धेरै हंगामा हुन्छ। लडाईं कहाँ बन्द हुनेवाला छ र। कहीं न कहीं भइ नै रहन्छ। जहाँ हेर्यो त्यहाँ

झगडा नै छ। कति घमासान भइरहेको छ। बेलायतमा के-के भइरहेको छ। बुझ्नेका छैनन्-हामीले के गर्दैछौं? कति आँधी आइरहनछ। मनुष्य पनि मरिरहनछन्। कति दुःखको दुनियाँ छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो दुःखको दुनियाँ बाट अब गयो कि गयो। बाबाले त धेरै दिइरहनभएको छ। यो फोहोरी दुनियाँ हो। केही दिनमा हामीले विश्व माथि शान्तिले राज्य गरछौं। यसमा त खुसी हुनुपर्यो नि। सेनटर खुल्दै जानछन्। अब हेर सेनटर खुल्दै छन्। बाबा लेखनहुन्छ- अब राम्रो-राम्रो बच्चाहरू जाऊ। नाम पनि लेखिदिनछु जो दिलमा चढेका छन्। धेरैको कल्याण हुन्छ। यसतो धेरैले लेखछन्- बाबा हामी त बाँधेली हौं। राम्रो सेनटर खुल्यो भने धेरैले आएर वरसा पाउँछन्। यो पनि जानेका छौं- यो सबै विनाश हुन्छ त्यसैले किन धेरैको कल्याण अरथ काममा नलगाउने? ड्रामामा उनीहरूको यसतो पारट छ। हरेकले आफ्नो-आफ्नो पारट खेल्निरहेका छन्। दया लाग्छ। अरूलाई पनि बन्धन मुक्त गर्न केही त सहयोग गरौं। उनीहरूले पनि वरसा लिऊन्। बाबालाई कति चिन्ता हुन्छ। सबै काम चितामा जलेर मरेका छन्। सारा कबरिस्तान भएको छ। भन्छन् पनि- अल्लाह आएर कबरिस्तानबाट जगाएर सबैलाई लै जान्छु।

तिमीले अहिले जानेका छौं- रावणले कसरी हराएको हो। पहिला कहाँ थाहा थियो र! म जौहरी लखपति हुँ, यति बच्चा छन्, नशा त रहन्छ नि। अहिले जानेका छौं- हामी पूरा पतित थियौं। पुरानो दुनियाँमा जतिसुकै लखपति, करोडपति हुन्, तर ती सबै हुन्कौडी बराबर। अब समाप्त हुनै लागेको छ। माया पनि कति प्रबल छ। बाबा भन्छन्छु- प्यारा बच्चाहरू! सेनटर खोल धेरैको कल्याण हुन्छ। गरिब चाँडै जागछन्, धनवान अलि मुश्किलले जागछन्। आफ्नो खुसीमा नै मसत रहन्छन्। मायाले एकदम आफ्नो वशमा पारिदिएको छ। समझाउँदा बुझ्छन् पनि, तर छोड्ने कसरी? डराउँछन्- कतै यिनीहरूले जस्तै सबै छोड्नुपर्छ। भाग्यमा छैन भने चलन सकदै न। समझन्छन्- छटकारा पाउनै मुश्किल छ। पछि वैराग्य आउँछ- साच्चै फोहोरी दुनियाँ रहेछ। फेरि जहाँको त्यही हुन्छन्। करोडौंमा कोही निसकिन्छन्। मुम्बईमा सयौं आउँछन्, कोही-कोहीलाई रंग लाग्छ। समझन्छन्- भविष्यको लागि केही बनाऔं। कौडीको सट्टामा हामीलाई हीरा मिल्छ। बाबाले समझाउनु हुन्छ नि- सबै चीज टरानस्फर गर सवर्गमा। त्यहाँ २१ जनमको लागि तिमीलाई राज्य-भाग्य मिल्छ। कसै-कसैले एक रूपैया, ८ आना पनि पठाउँछन्। बाबा भन्छन्छु- तिम्रो एक रूपैया पनि शिवबाबाको खजानामा जम्मा भयो। तिमीलाई २१ जनमको लागि महल मिल्छ। सुदामाको उदाहरण छ नि। यसता यसतालाई देखेर बाबालाई धेरै खुसी लाग्छ। विना कुनै खर्च तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको बादशाही मिल्छ। लडाईं आदि केही पनि गर्नु पर्दैन। उनीहरू त सानो टुक्राको लागि पनि कति लड्छन्। तिमीलाई केवल भनिन्छ- मनमनाभव। यही बस्ने आवश्यकता छैन, केवल हिँड्दा डुल्दा बाबाको र वरसाको याद गर। खुसीमा रहने गर। खान-पान पनि शुद्ध बनाउनु छ। तिमीले जानेका छौं- मेरो आत्मा कहाँ समस्त पवित्र बनेको छ ताकि गएर फेरि राजकुमारको जनम लिन सकियोस्। पछि गएर दुनियाँको हालत एकदमै खराब हुन्छ। खानको लागि अनाज मिल्ने छैन अनि घाँस खान थाल्छन्। फेरि यसतो कहाँ भनिन्छ र- मखखन विना म रहन सकिदैन। केही पनि मिल्दैन। अहिले पनि कति ठाउँमा मनुष्यले घाँस खाएर गुजरा गरिरहेका छन्। तिमी त धेरै आनन्दमा बाबाको घरमा बसेका छौं। घरमा बाबाले पहिला बच्चाहरूलाई खुवाउनु हुन्छ नि। जमाना धेरै खराब छ। यहाँ तिमी धेरै सुखमा बसेका छौं। केवल बाबा र वरसालाई याद गरिराख। आफ्नो र अरूको पनि कल्याण गर्नु छ। पछि गएर आफै आउँछन्, भाग्य जागछ। जागनु त छ नि। बेहदको राजधानी स्थापना हुन्छ। हरेकले कल्प पहिला जस्तै पुरुषार्थ गरन्छन्। बच्चाहरू त धेरै खुसीमा रहनु पर्छ। बापदादाको चित्र देखेनासाथ खुसीमा रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। त्यो खुसीको पारा स्थायी रहनु पर्छ। अचछा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा अपार खुसीमा रहनको लागि बेहदको ज्ञान बुद्धिमा राखनु छ। ज्ञान रतनले आफ्नो झोली भरेर आफ्नो र सरवको कल्याण गर्नु छ। ज्ञानमा धेरै होसियार बनु छ।

२) भविष्य २१ जनमको राज्य भाग्यको अधिकार लिनको लागि आफ्नो सबै चीज ट्रान्सफर गर्नु छ। यस फोहोरी दुनियाँ बाट छुटकारा पाउने युक्ति रचनु छ।

वरदान:- हर कर्म रूपी बीजलाई फलदायक बनाउने योग्य शिक्षक भव
योग्य शिक्षक उसलाई भनिन्छ, जो स्वयं शिक्षा स्वरूप हुन्छ किनकि शिक्षा दिने सबै भन्दा सहज साधन हो स्वरूपद्वारा शिक्षा दिनु। उसले आफ्नो हर कदमद्वारा शिक्षा दिनछ, उसको हर बोलीलाई वाक्य होइन, महावाक्य भनिन्छ। उसको हर कर्म रूपी बीज फलदायक हुन्छ, निष्फल हुँदैन। यस्तो योग्य शिक्षकको सकलपल आत्माहरूलाई नयाँ सृष्टिको अधिकारी बनाइदिन्छ।

सलोगन:- मनमनाभवको स्थितिमा रह्यौ भन्ने अलौकिक सुख र मनरस स्थितिको अनुभव गर्नु छौ।